

ஸ்ரீ
அமருதலஹரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ 1

ஸ்ரீ ராமா.

2419

ஸ்ரீ கருவா ஸ்ரீ கருவா .

ஸ்ரீ தெனாநாதுஜாயக .

பெருமாள்கோவில் பிரதிவாதிபய' நம்

அண்ணா, ராசாரியர் இயற்றிய

அதருஷ்டாராதத ஸாவஸவம

[ராணா தி யங்ஷ்டான விஷயத்தில் ஸ்ரீமத்

நி ம ந்த மஹ தேசி னுடைய

திவ்ய ஸுத் தி நி னயத் தப் பர' நிதூப்பது]

1938.

பஹுதான்யஹு 9 யதசமி.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீரீ: கம ஸ்ரீவிலாஸம் அசசுக்கடத்திலிடைக்கும்

ஸ்ரீ ஈஞ்சீ. பூ. அண்ணங்கராசாரியர் ஸ்வாழியின் ரந்தங்கள்.

திருப்ப' ர' ஸ்ரீ பெரிசாழ்வார் திரு	அத்யபே பத்யார்த்த சத			
மொழி உ ர' க' ச' உ	0 12 0	தாஷணி முதலியவைகள்	1 0 0	
ச' வார் திருமொழி விரிவு ர		சுஷாமினோசா பாவ		
யுட	1 8 0	ப்ர சிகா	0 4 0	
ஸ்ரீரீ: ரா' த' இரண்டு சதங்கள்		ஸ்ரீராமாயண தண்டம்	0 2 0	
ரு' விரிவு ர	2 0 0	சாமாதுஜ தயாபாந்தரதத்வம்	0 4 0	
அதிமாதுஷ' த' ஷே	0 12 0	பாந்தரதத்வ விஜயபத்வஜம்	0 4 0	
திரு ரப்பெ ருழி ஈன்குபத்தகளுக்கு		பரமார்த்த ஸ்துதி உரை	0 3 0	
விரிவு ர	6 0 0	தேவராஜ மங்களம் தேவ		
பி'னையத்த தி உ	0 4 0	ரா ரஷ்ட' உ ர	0 3 0	
ராவ்பஞ்ச' உ ர	0 4 0	திருப்புகழி' ரமி ப		
தே	2 0	பரிஷ ரா-பரி ஷ்ட		
தோதா' ததி ர	0 10 0	அதுபர்த்த' ன்	0 6 0	
ஸ்ரீ ஈருஷ் தார' ப், தஸ'ப்ர		அத்ருஷ்டார்த்த' ர்	0 4 0	
தாயபரி த்தி, சுஷாமிமர்ச்சகூர,		சதர்ச்சலோகி உ ர	0 2 0	
ஸ்ரீ ராமாழி' தோத்ர ஸ்ரீமோ		பாவபோத ர ஈயகம்	0 2 0	
ராமாய தோத்ர		தர்க்க சா' த்ர ஈர்வன்வம்	0 4 0	
உ ரயுடன்	1 0 0	யேதனவுண விசாரணம்		
ப்ரஹ்மஸ்யாப்தி பரிஷ்க்ரியா	0 6 0	தொருதி	1 0 0	
ஸ்வமாரோக்திஸௌஷ்ட		ஸ்ரீ ரதிரீகாரண்ய பவ		
வலிமர்ச்சம் ரயுடன்	0 12 0	கர்த்த' ன்	1 0 0	
ஸதா சார்யணாதித்திரகூர	0 6 0	சேஷாயதாச' மெப்பு	0 2 0	
தேசி ஸதி'தி வித்தாரு		வாத்னவ்ய விஜயபத்வஜம்	0 4 0	
சன்	0 4 0	வ்யாமோஹப்ராசெ ணஷுதம்	0 4 0	
தேசி வி'தி பரிம	0 2 0	கூர்த்தாழ் ஈன் னவபவ	0 4 0	
ஸ்ரீ த்வேஷ் டாத		ஸ்ரீ சா பூஷணஸார	1 0 0	
'தோத்ர' உ ரயுடன்	0 2 0			
ராய்ச்சி ஈரிமாலை	0 2 0			

மத்து' பவவுன

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீரீ: கம ஸ்ரீவிலாஸம் அசசுக்கடத்திலிடைக்கும்

ஸ்ரீ ஈஞ்சீ. பூ. அண்ணங்கராசாரியர் ஸ்வாழியின் ரந்தங்கள்.

திருப்ப' ர' ஸ்ரீ பெரிசாழ்வார் திரு	அத்யபே பத்யார்த்த சத			
மொழி உ ர' க' ச' உ	0 12 0	தாஷணி முதலியவைகள்	1 0 0	
ச' வார் திருமொழி விரிவு ர		சுஷாமினோசா பாவ		
யுட	1 8 0	ப்ர சிகா	0 4 0	
ஸ்ரீரீ: ரா' த' இரண்டு சதங்கள்		ஸ்ரீராமாயண தண்டம்	0 2 0	
ரு' விரிவு ர	2 0 0	சாமாதுஜ தயாபாந்தரதத்வம்	0 4 0	
அதிமாதுஷ' த' ஷே	0 12 0	பாந்தரதத்வ விஜயபத்வஜம்	0 4 0	
திரு ரப்பெ ருழி ஈன்குபத்தகளுக்கு		பரமார்த்த ஸ்துதி உரை	0 3 0	
விரிவு ர	6 0 0	தேவராஜ மங்களம் தேவ		
பி'னையத்த தி உ	0 4 0	ரா ரஷ்ட' உ ர	0 3 0	
ராவ்பஞ்ச' உ ர	0 4 0	திருப்புகழி' ரமி ப		
தே	2 0	பரிஷ ரா-பரி ஷ்ட		
தோதா' ததி ர	0 10 0	அதுபர்த்த' ன்	0 6 0	
ஸ்ரீ ஈருஷ் தார' ப், தஸ'ப்ர		அத்ருஷ்டார்த்த' ர்	0 4 0	
தாயபரி த்தி, சுஷாமிமர்ச்சகூர,		சதர்ச்சலோகி உ ர	0 2 0	
ஸ்ரீ ராமாழி' தோத்ர ஸ்ரீமோ		பாவபோத ர ஈயகம்	0 2 0	
ராமாய தோத்ர		தர்க்க சா' த்ர ஈர்வன்வம்	0 4 0	
உ ரயுடன்	1 0 0	யேதனவுண விசாரணம்		
ப்ரஹ்மஸ்யாப்தி பரிஷ்க்ரியா	0 6 0	தொருதி	1 0 0	
ஸ்வமாரோக்திஸௌஷ்ட		ஸ்ரீ ரதிரீகாரண்ய பவ		
வலிமர்ச்சம் ரயுடன்	0 12 0	கர்த்த' ன்	1 0 0	
ஸதா சார்யணாதித்திரகூர	0 6 0	சேஷாயதாச' மெப்பு	0 2 0	
தேசி ஸதி'தி வித்தாரு		வாத்னவ்ய விஜயபத்வஜம்	0 4 0	
சன்	0 4 0	வ்யாமோஹப்ராசெ ணஷுதம்	0 4 0	
தேசி வி'தி பரிம	0 2 0	கூர்த்தாழ் ஈன் னவபவ	0 4 0	
ஸ்ரீ த்வேஷ் டாத		ஸ்ரீ சா பூஷணஸார	1 0 0	
'தோத்ர' உ ரயுடன்	0 2 0			
ராய்ச்சி ஈரிமாலை	0 2 0			

மத்து' பவவுன

என்று விமர்சிப்பாரிங்கலை. வினக்கை ஏற்றி வைத்தால் இருள் தன்னைடையே அகன்று போகக் காணுகின்றோம்; அதுபோல் நமக்கு விவசித்தங்களும் சுமுமுடைய மதத்திற்கு கணாஹுக்களுமான ஸாஹூராயுக்களை ஒழுங்குபட எழுதிவைத்தால் இதர மதவாதர்களின் சொஷிங்கள் ஹதவாவ விளகிப்போம் என்பதை இக்காலத்தில் உபொஹுலர்களான மஹான்களுக்கூட மறந்து போகின்றார்கள் என்பதைப்பற்றி நாம் வருந்தாமலிருக்கமுடியாதிங்கலை.

திருமாப்பொழிபெரு [5-2-4] 'இடங்கொன் சமயத்தையெல்லாம் எடுத்துக்கணவனபோலே' என்கிற பாசாத்திச் சட்டிஸ் நம்பின்னை அருளிச்செய்வது காண்மின்; -"பலிர் தேயும்படி, கணவனருமாபோலே ஸாத்திகர் ஒடுங்கும்படி வளருகிற பாத்திய நமயக் கண பெல்லாம் பறித்துப் போகடுவாகைப்போலே ாங்கும் ஸ்ரீவைக்ஷணவர்களை களித்துத் திரியா கின்றார்கள்" என்று மூலத்திற்கு அர்த்தம் அருளிச்செய்தையில் இங்ஙனமே ஒரு ஸ்ரீவைக்ஷியருளிச்செய்கிறார்; (அதாவது) "போலே பென்பாநென்னென்னிங்; ஸாத்திகர்க்கு, பிறரை நலியவேண்டுமென்றோரு அபிஸந்தி யில்லை யிறே; நெற் செய்யப் புல் தேயுமாப்போலே இவர்கள் ஊன்றவூன்ற அவை தன்னையே தேயுமத்தனை என்பதாம். தக்கன் தன்ன் மதத்திற்கு உள்ளிடான அர்த்த விசேஷங்களை அழகுபட அமைத்துவைத்தால் வணாநீயகெனந கூலிதற்களான தொணாஹுக் ன் அநாவாஸாக்கேவ மாய்த்துபோம் என்பது இந்த ஸ்ரீஸூத்ரிபாஸ் நன்கு காட்டப்படா நின்றது.

இப்படிப்பட்ட வரணியிலே கீர்த்தங்கள் அருளிச்செய்தவர்கள் பூருவர்கள் பருருள் என்றதும் அவர்களுள் முதல் ஸ்தானம் வகிப்பவர் மண நாமாமுனிகள் ஒருவரே பென்னத் தட்டிங்கலை. எப்பொழுதும் நான் திக்கனாண்டிழி சூழி தொதும் அப்பொழுதைக்கப்பொழுது என்னுராமுதமே" என்னவாம்படிபான வாரிஹோயுதை மாமுனிகளின் திவ்ய ஸ்ரீவைக்ஷிக்களினன்றி மத்தொன்றிலும் காணக்கிடக்காதென்பது வுநுராமுதமேயிறே. அயருதா ப திவ்யவைக்ஷிக்களிலே அநாவாத பரிசயம் பண்ணி

னதும் அந்த நடை அனுமாதீதமும் அநுகரிக்கவும் முடியாமலிருக்கி 'நதென்பதப் பவமஹான்சன் விபந்தகரக் கேட்டிருப்பதுண்டு. "வஹுவஹி சிநஃ சூஷ்ண. ப்ரோபிஸவஹதீஃ" என்று சொன்ன அர்ஜுனனை நோக்கி "கலாஸபாஸ லஹாவா ஹோ லேநா ஃ" சிபுஹு ஹவஹதீ" என்று கண்ணபிரான் மேலெழுந்திட்டதுபோலே 'மாமுனிகளின் அருவிச்செயல்நடை யார்க்கும் அமைபதுதான்' என்று மேலெழுந்திட வேண்டியதே யானதும் "கலூஸவநதது கபநெதப" என்ற கணக்கிலே அப்பாண்காமத்தினை ஸாதிக்கமுயல்வது தான் ஒவ்வொருவருக்கும் அழகியது. விவகிதங்கனான சாஸ்த்ரிய விஷயங்களை ஆணியடித்தாற்போல் அமைத்தி லேனதும் என்பதொன்றில் மாத்திரம் நோக்கு வையத்து துஷணபரிஹாஸங்கள் சிந்தியின்றிக்கே பெழுதப்படும் தூங்கன் எக்காலத்திலும் எவராலும் ஆதரிக்கப்படுமென்பதில் ஸந்தேஷமுமில்லை.

மாமத அம்ருதலஹரிமில் வெளிவரும் வியாஸங்களிலும் கார்த்திகளிலும் பிறர்க்கு கருணாஹமான சொல் ஒன்றுகூட இருக்கலாது" என்பதில் மிகவும்ஜாதுகதைப்புதடபோம். பிறர் யாரேனும் எழுதிப் பூசுங்களுக்கு மறுப்பு வெளியிட வேண்டியது அவசியமன்று என்றாலும், அவரவர்கள் ஆதரித்து வரும் அருமருந்தான அந்த விசேஷங்களில் நேரும் போஷாமங்களை நுழைத்திருக்கமாட்டாததன் னையினால் மதாபஸ்திதங்கனான அர்த்தங்களை உலகுக்கு உணர்த்த வேண்டியது அவசியமேயுண்டே. இங்ஙனம் ஆவச்யகதை நேரும் போதுகளில் 'இந்த கார்த்தம் வேறொரு கார்த்தத்திற்கு மறுப்பாகத் தோன்றிபது' என்றுகூடப் பிரர் தெரிந்துகொள்ளமுடியாதவகையில் னாலை அமைத்திடவேண்டுமென்பது சிறு மஹரீயர்களின் பேரருளால் அடியேனுக்கு . ன்டாயிருக்கின்ற உறுதி. இவ்வுறுதியை எம்பெருமான் குறைபறப் பரிபாலித்து வரவேணுமென்பது அடியேனுடைய முக்கியமா பிரார்த்தனை.

தற்போது எழுதவேந்த அஞ்சுஷ்டார்த்த ஸர்வஸ்வம் என்கிற கார்த்தத்தை இந்த வறுதி குன்று மேலே எழுதி முடித்திருக்கின்றேன். சாணுகியின் ஸ்வரூபத்தை ஸ்ரீமந்ரிகமாந்த மஹாதேசிகனா,பு

ஆறாவது இந்த கல்பஞ்சாங்கியுடைய ஐந்தாம் துத்திற்கு அவதா
ணி பாசு சிந்திது விசுவாபித்தகங்கொன்னை. பூதிகாஞ்சியில்
எழுந்தருளியிருந்த பூதிகாஞ்சியில் திருப்புகழி ஸ்வாமியென்று ஸாபா
வரித்தான மஹாபாஸ்வாமியின் சரித்திரத்தை அப்பா. பூதிகாஞ்சி
ணதாதாசார்யர் ஸ்ரீமதி பெரியவன் எழுதி இரண்டு வருஷங்களுக்கு
முன் வேதாந்த தீபிகையில் வெளியிட்டிருந்தார். அதில் பலவகைப்
பட்டு கதாவிதவெவறல் ஸ்ரீ கண்டபடியால் உண்மைப் பொருள்
ஸ்ரீ உலகுக்குத் தெரியுமாறு திருப்புகழி ஸ்வாமியைப்பவ பரிஷ
டாஸ் கத்பரிசிஷ்டம் அகபந்தம் என்று முன்று கார்த்த ஸ்ரீ அக
பேன் வெளியிட்டிருந்தேன். அவற்றுள் பரிசிஷ்டமென்னும் கார்த்தத்
தி ஸ்ரீமதி திருப்புகழி ஸ்வாமியுக்கும் பூதிகாஞ்சியில் குன்றபாகம்
வாமிக்கும் சாணா தி விசுவாபா நடத்த வாபார்த்த ஸ்வாமித்
தவெளியிட்டிருந்தேன் அந்த வரலாடும் உண்மையில் நடத்
தன்று என்றும் நாம் கவனித்தது என்றும் அதிலுள்ள பூதிகா
ஞ்சியுதரால் பொருத்தமற்றவை என்றும் எட்ட ஒரு சிறிய
கார்த்தத்தை அந்தப் பெரியவரே இப்போது வெளியிட்டுள்ளார்.

இந்த வஸ்வாடிவிஷயம் தவிர மற்ற விஷயம் 'னெல்லாம் உலகம் ஏந்தத்தக்கவையே பெண்பதை அந்த 'ரத்தகாரர் கணபூதிவழி' நய்யபெருபூகாஸாம்பண்ணியிருக்கிறபடியால் இவ்வளவு பூராவோணிகூறுதக்கு மிக உக'கின்றோம், அவ்விரண்டுமற்றான் ஞா'கு ஸாணாமதிகிஷயமாக வாக்கார்த்த வகையு நடத்ததே யிங்லை யென்றும், நாமா ஒருஸம்வாடித்தை கஜகாபண்ணியிருமென் றும் சொல்லுகிறதி டயாபுடிமேயாகுக உலகுக்கு வெளியிட விரும்பிய ஒரு ஸாஸூரயுத்தத 'வ்ஸாருடைய கெஞ்சினும்நன்கு பதிபவைப்பதற்காக ஒருஸம்வாடிவாரணியை நாமே ஸ்பித்தோ மென்றாலும் குறைபென்றுமில்லையே.

காலியிணுவிவரி கூண்டொழுவ கிணியிரவடி.....

கூவிக்கி கூண்டுகொணியாவடி என்று இந்தகைய வஸ்வாடி ஸ்ரோகங்கன் கவிவார்களின் வாக்கில் வாரொவாராயுடும் வெளியந் திருப்பனவு. நம்மதாரதிக்கும் டுதுக்கும் டந்ததாக இந்தச்சேவா த்தில் கூறப்பட்டிருக்கின்ற ஸம்வாதம் உண்ணமபன்றே, கவிக்கு விவகிதமான தொரு விஷயத்தைஅழகுபட வெளியிடுதற் காகவே இவ்விதம் ஸம்வாடிம் அமைக்கப்பட்டது 'பதன்றே தத்தவம், திவ்ய ப்ரபத்தங்களிலும் காதிராயிரவி கூட்டியேயந்தோர் காரோது கமானமருமென்றோக்கி முதலான பதி வ்ளில் அமைக்கப்பட்டுள்ள ஸம்வாடிமும் இந்த த்தேயிரே, மந்தேசினும் ஸங்கல்பனலியோதயத்திற் பவபல ஸம்வாடிங் னைத் தாமா தே அமைத்து அருளிச்செய்திருக்கக் கண்கின்றோம் கி வகமூநா? வேதத்திறுமுள்ள சூயசக் ணக் கணவஸ்வாடி' னை மும்விஷாரணு ள்லாபிபூயுதி ன் இவ்வகையிலே தான் நிர்வஹி'கின்றார்கள் காராஜாடி.

நாம் காட்டிய ஸம்வாடித்தில் சுயபூநாவவதி னைப் பிறர் கிருடுக் கிரும்பினு' 'அவ் ன்ணமா ம்வாடிம் நடந் தன்று' இவ்வண்ணமாகத்தான் அது டந்தது என்று நாம் ஒரு ம் ட உ'தை அழாக அமைத்து அதிலேஹிவிவகி, ' னான ஸாஸூர யுடும் 'னெல்லாவற்றையும் பொருத்த வத்திபு'தாந் தத்வாடி' களை அனைவரும் ஒளிதா த் தெரிந்துகொள்ள 'டிபாயமா

யிருக்கும். அங்கனம் செய்யாததோடு ஸ்ரீவிவகிதமான அடிப்படையில் இன்னதென்பதை அணுபணவும் காட்டாதே ஆதிதீயோடர், மாக் கூடவெண்ணொத்திகளையே பொழிந்து ஒரு புத்தகத்தை ப்ரகாசனம் செய்தவிட்டான் அது ப்ரபத்திரின் ஸ்வரூபத்தை நிரூபித்ததாக ஆய்விடுமோ?

பொழிந்த உவாரணம் 'களும் சுலோக்யஸர்களானவிலே சிற்சாமர் 'குன்றபாக்கம் ஸ்வாமிக்கு ணம்பரதாயத்தின் ப்ரதேஸாயிண்தமிழும் தெரிபாது' என்றும், கிரக்தி பாஷ்பகாரர் யஸாஜாதர் என்றும் சிறுமப்பத்தாருயிரப்படிபைத் திருப்புட்ருழி ஸ்வாமி உதாணாது துவிவிடுஸெவமாகத்தான் பார்ப்பது வழக்கம் ' என்றும் இப்படிப்பட்டவாஸிஸவாஷிதங்களை சிரப்பிசிட்டதனாலேயேவிராணஸூராவகம் செய்ததாருமோ? *கிரிஸயதா லொயதெ நவமி திரஸூகொ லாஸூரோ* திரவயி.முணமு.ரெ ராடு * (ஸூலாஷித ரீதி) இத்தாதி தேசிகதிவ்பனகித்திகளே சரணம். ரோஷ்யார் நானவாஸிஸர்களுக்கு பதேசகர்களாக அனமயவேண்டிய பெரிபார்கள் இத்தகைய ப்ரிகளில் மறந்தும் செல்லலாகாதே *உடு ஹஸிமிஸீஸவ்ய லீய்ஸொயத கிசுராஸ* என்றும் உயங்கு ஹரிடாஸாநா வாகாஷாஷாஸகாரி *என்றும்* இங்கனவாஸூலஹஸும் பணித்தருளின சந்தேசிகனுடைய திவ்பனகித்திகளில்பொப்பே அகமாதிரிக்கப்பெற்றார் பரிசுவேண்டிய கடை பாமமலீரமாகவன்றோ இருக்கவுரியது.

இப்பெரியார் எதைபும் ஆற்றாத ரோகாதே குவாதமுதீ திகொண்டே விதயுகோவாஹலங்கள் செய்து போருகின்றவர்ப்பதையும், ஸாஸூரவமாகவென்க நிரெண்டியக்களான சிஷ்யங்களில் 'ஹணை வந்து ஸொவியோயிருக்குடவர் ' என்பதையும்பற்ற, ஸூரீவாஸாகதூரபெத ஒன்றிரண்டு விஷடங்களை இங்கு எடுத்துக்காட்ட விரும்புகின்றேன்.

இ'காசத்தில் சுஷ்ரூபம் மென்ற கிள் செய்து போருகின்ற ப்ரவூதி ரூபமான விவாபாயம் ப்ரவூதிபரிபூரணாகவூரண

விருடும் என்று ஸ்ரீமத் குன்றபாக்கம் 'வாயி வாலுச்ச உபகாமித்து அதனை விசுடிமாக உபாதித்துக்காட்டின பின் ஸ்ரீமத்திருப்புகுழிஸ்வாயி' இது ப்ரோணவிருடமாணதும் எ'களுக்கு சரிஷாபாரவலிபுமென்று கொண்டு இதைதரங் க் விசுவலித்திருக்க் குழை பிள்ளை' என்று முடிவாக ணாதித்தா ரென்றும், அதனே ட்ட குன்றபாக்கம் ஸ்வாயி "ப்ரோணவிருடமென்றபோதே இது சரிஷாபாரமன்று என்பதும் தீர்த்ததுதானே' என்று ணாதித்தாரென்றும் அவ்வண்மையிடு இருபுரக்கும் வாகுகெலிபாணமாயிற்றென்றும் அடிபென் பரிசிஷ்டக்ரந்தத்தில் வழுதியிருந்தேன், இதைப்பற்றி வெகுஅவலிசையாக தூஷண முரைக்கப்புகுந்த இப்பெரிபவர் "யெடுகெலவம்பத்திற்கு ப்ரோணமும் என்னிடத்திலே" ப்ரோண முண்டானும் ப்ரோணமே வந்தத்தாயா சுதாஷாபகம், அங்கு யெடுகெல வம்பம் ஏதுக்கு? மர்சுழிமாதத்திலே... .." இத்தயாதினை பெழுதியுள்ளார்.

சுதோஷுதெ. இவ்விவயத்தில் கங்குவிசாரித்துவிஷ் ட்ஷம் செய்தவர்கள் மீமாம்ஸகர்கள், தபாஷி, சுவாரத்திற்கு சுவாரகெவதெவப்ரோணமும் கிடையாது, சுவாரகெவ ப்ரோணாராபிய மாகிவா, உவலுபுரோணப்ரோணம் ஸ்ரீ கு கவிருடமா வே, இருந்தானொழிய அது சரிஷாபார மாகாது, இங்கனே கொள்ளாத போது ஆங்காக்கு அவா ட்சன் செய்து வருகிற ஸுாராவாத, தவெயுரவ்ருவதாடி ஸ்ரீ சரிஷாபார மென்று முடிவிக்கவேண்டவரும், ஹோளா என்கிறசுவாரம் ப்ரோணாராபிய மாகியெயன்றோ ப்ரோணிகமாயிற்று, அதற்கு வாயகமான ப்ரமாணமும் உவலுபு மாகவில்லை, ஸ்ரீ மீமாம்ஸக யில் ப்ரபுரோயுரயாஜெவாட்டிவிசுவலித்திரிதடி, உடா கீனை சுவாராடிசுதெத ஸ்ரூகிசுஷுமே ஸ்ரூகிசுராவலு ஸ்ரூகிம்கடாஉபெடுபெருவா கஜ்விசுவா ஸ்ரூகிசுஷுதடி, ஸ்ரூகிதாண்டா வாகாடிவெதி விசெஷடி சுதபு ஸ்ரூகிவிசெயெ சுவாராவு பாவலு ஸ்ரூகிசுஷுதாயாவலு ஸ்ரூகிசுஷுதாயா சுதாஷாபகம், உதி ஓன்றை சரிஷாபார மென்று எப்போது சொல்லவமென்

னில், பூரணவிரோதம் சிறிதமில்லாமலிருந்தால் அப்போது சொல்லலாம். ஒரு ப்ரமாணத்தோடாவது கிரோதம் விளக்குமானால் அந்த பூரணத்திற்கு ஊழ்ப்புழுபோலவகமான பூரணானால் கிடைக்கும்படியும் பூரணவிரோதங்கொடுக்கக்கூடாது சூதாரம் அங்கே தக்கதன்று என்பது இதனால் ஸ்ராவிகமாயிற்று.

ஸ்ரீமத்திருப்புருழி 'சாமியும் ஊழ் பாரத்திலே "சூதாராணாம் ஸூதிரே"வகையாக பூரணம் ஸூதிரேயொடு தெவ்வாம் தபூரணம்' பரம ரோதாவலமாதவரிணயா ஸூதாரம் என்று இவ்வாயத்தினையே ஊர்ஜிதப்படுத்தியுள்ளார்.

ஸாஸ்திரபுஷ்பணாவதம் இவ்வனை திகழும்போது இப்பெரியவர் எழுதுவதான்கொள்? "அதற்குட்டார்த்தமெனவழங்கும் ஸூதாரம்பூவதிபதிபூரணகபூரணவிரோதம் கொடுக்கிவிடலாது தீவிரவலமாயவிரோதம்' என்று சொன்னால் கொள் ஸீயாகக்காட்டி ஸ்ரீமத்குன்றபாகம் ஸ்வாமி கிருஷ்ணாக்கொட்டே கிருக்கும்போது பதிபூவலமாயவிரோதம் பூரணம் என்பது அதற்கு எவ்வனை வயக்கும்?

உம் குறைய ஸூதாரத்தில் காண் காட்டிய பதிபூரணக பூரணவிரோதத்தையும் தேசி ஸூதிரத்திலாதகிரோதத்தையும் சிரவிக வல்ல பூரணம் உம் குக்கு ஒன்றுமில்லையேன்றபோதே உமது ஸூதாரம் பதிபூரணமவமன்று என்பது வரித்தமாகவில்லை போ? என்று குன்றபாகம் ஸ்வாமி அருளிச்செய்தது ஸாஸ்திர வரமாயவிரோதம் ஸ்ராவிகமேயாகுமென்பதை ஸாஸ்திரவிரோத ஸூதர்கள் உணர்வார்கள்.

இத்தவியவாயவாயத்தாலத்திலேயே இப்பெரியவர் அடியென் சென்னையில் உபத்தாஸங்கள் நடத்தியருளாதபற்றி ஏதோ இழிவாக எழுதினதும் பரமபூரணம் கொடுக்க உத்தேசமாக பூதி கொடுக்க என்ற கணக்கிலே முறைதவறுமத்தானே எழுதிமுடிந்தார். (அவருடையதுதில் பக்கம் 19ல்)

பட்டணம் நற்சந்தியிலே இவர் (அ. ண. கராசாரிடர்) உபயஸிக்கிறாரென்றும் தேவியுள்ளார். இ. து இப்பெரியவர்க்கு கிவகூதபென்னவென்றும் சென்னையில் டைவிதிகளில் தேவாரி'ந்தே உபயவலிக்கிறாரென்று ஏதோஇழிவா! எழுத நினைவு. வெணியந்த சொல்லோ இந்த கிவகூதக்கு கிபி'தமா வுள்ளது. நற்சந்திக்கும் நற்சந்திக்கும் வாசிபந்திவர், நற்சந்தியிலே என்மெழுதியுள்ளவியர் நற்சந்தி யென்பது கல்லோர் கூட்டம்' என்ற தமிழ்க்கண்ணை உணர்ந்தேயிருப்பா. உண்மையில் பல்லாரிசம் கல்லோர் கடுமிடத்தில்தான் சென்னையில் அடியேன் உபயவலித்து வருவது. அந்த உபயாஸை ஸபையின் வைபவவிசேஷங்களை, பவஞ்சு ஆனிமாதத்தில் வெளிவந்த வேதாந்ததீபிகையே விரிவாக வெளியிட்டேனது. அந்த மொஸத்தியிருந்து சில பக்கத்தி னா இங்கு எடுத்தெழுதுகின்றேன்,

"பிரதிகாதிபயங்கரம் அண்ணனுடைய ஸந்ததியில் தோன்றினவரும் அந்த திருவம்சத்திற்கு ஏற்ற ஞான அனுட்டானங்கள் சிரப்பப்பெற்றவரும் காலெங்கும் பரவியாற்புகழ் பெற்றவருமான ஸ்ரீகாஞ்சி அண்ணங்கராசாரிய ஸ்வாமியின் கல்வித்திறத்திலும் உபயாஸைகளிலிலும் கீர்த்தவே வைகளிலிலும் கபெடாநவர்கள் பெரும்பாலும் இருக்கமாட்டார்கள். ஷண்மயி ஸ்ரீகாஞ்சிபாஷையிலும் தமிழ்ப்பாஷையிலும் இயற்றி வெளியிட்டிருக்கின்றவும் காலாக்கும் வெளியிட்டிருக்கின்றவுமான பற்பல அரும் பெரும்துண்களினால் இவருடைய பவபாஷாப்பாவியம் ஒப்பந்ததென்பத உலகமறிந்ததாகும். ஆதலான்களின் ஸ்ரீலலித்திகளிலும் ஆசாரியர்களின் ஸ்ரீலலித்திகளிலும் அனேக பாசங்களுக்கு இந்த ஸ்வாமியின் அருமையான விவாக்கியானங்கள் வெளியிட்டு பண்டித பாமரவாசியில்லாமல் ஸ்ரீலலித்திகளும் மிகப் பலன் பட்டுக்கொண்டிருப்பதுபற்றி காம் அதிகமாகச்சொல்லத்தேவையில்லை. இவருடைய அதிகயங்கெல்லாவற்றிற்கும் மேலாக இந்த ஸ்வாமி மூன்று வருஷகாலமாய் சென்னையிலுள்ள சனி ஞாயிறு தேரலும் அருளிச்செய்து கொண்டுவருகிற அமுதமொழியையுமான உபயாஸைகளின் சிறப்பு விசுஷணமானது. சென்னைப்பட்டணத்தில் வித்வான்களுடைய உபயாஸைகளை அடிக்கடி டத்தி க்க அனேகஸபைகளும் காலிதகளும் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட பஞ்சு பகவதகதாரை ஸி பா என்பது ஒன்று. மற்ற எல்லாஸபைகளையிட இந்த ஸபையே சென்னையில் முதன்முதலாக ஏற்பட்டதென்றும் இது சிறந்த பிரமுகர்களால் ஸ்தாபிக்கப்

பட்ட தென்றும் தெரியவருகிறது. இந்த ஸபைதப்பட்டு இத்தொகு 40 வருஷங்கள்போல் ஆகின்றன. இதுவரையில் இத்தஸபையில் அநேக விதமானகளுகைய நூலியதானவசெய்யங்களும் ஸந்திதக்கச்சேரிகளும் உபயஸம் ளும் விசேஷமாக ஈட்டிடுகின்றன. ப்ரவித்தர்களாயிருந்த ப்ரஜமஸ்ரீ பஞ்சாபசேச சாஸ்திரியாவர்கள், பருத்திபூர் கிருஷ்ண சாஸ்திரியாவர்கள் பண்டிட வக்ஷாஸார்யாவர்கள் முதலான மஹான்கர் இந்த ஸபையில் அநேக வசெய்யங்கள் ஈட்டிவிடுக்கிறார்கள். தக்கசாஸ்திரிய விதி நுள்ள தொன்மண்டலம் ஹைஸ்கூல் நூலில் இந்த ஸபையின் காரியங்கள் டுத்துவருகின்றன.ஷெஹால் ஆயிரக்கணக்கான ஐனங்கள் வீத்திருக்கக் கூடிய மிஷகாலம் அ மந்தது. 1931ஆம்இ ஐலின்மாதத்தில் ஸ்ரீ அண்ணம் கரா ரியர்ஸ்வாயி ஷெஸபையில் உபயஸங்கள் செய்துள ரியமிக்கப்பட்டார். புந்தகம் வைத்துக்கொள்ளாமலும் கைக்குறிப்புக்களில்லாமலும் கக்கா ப்ரவாஹம்போல் ஸ்வாயி வாதித்துவரும் உபயஸங்களைக்கேட்டு அசெய்யப் படாத சகல் யாருயிர்ஹ. காங்ரீகிராமாயணம், கம்பராமாயணம், பீஷ்ஹப் பெருமானாய்க்கார் பாடல்கள், திருக்கோவை ஸார் முதலான தமிழ்க்களவி துங்கள், சம்யகாடக அலங்கார க்லோகங்கள், ஸகல ஆசார்ய ஸ்ரீ கருத்திகள், க்ருதி இதிஹாஸ புராணங்கள் ஆகிய இவ்வுணவையும் இனிமையாகப் பொழி 'துகொண்டு ஸ்வாயி கிழ்த்தும் உபயஸம் ள் மிகவும் அருமையானவை. இப்படிப்பட்ட அமைப்புடன் விசேஷார்த்த உபயஸம் இதுவரை எங்கும் கேட்டதில்லை கன்றே பலரும் அபிப்ராாயப்படுகிறார்கள். ஆயிரம் ஐனங்கள் கேட்டுக்களித்து வருகிறார்கள். ஆக்கிவத்தில் பி. ஏ. ஸம், ஏ. முதலான பட்டப்பாலைகள் தேறி எவர்களும் தமிழ்ப்பாண்டிதர்களும் வடமொழிப்புவ வர்களும் பவவகை உத்யோகஸந்தர்களும் விபாபாரிகளும் அநேகமத ஸம்பிர தாயஸ்தர்களும் திரண்டு மிகக் குதுஹவக்கொண்டு கேட்டுக் களிக்கும்படி யாக ஈட்டிப்பட்டு வருகிறது இவ்வுபயஸம்."

என்று நான்கு வருஷங்களுக்குமுன் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

இப்படி வெளியிட்டிருக்கிற பத்திரிகை எது? உலகப்பிர சித்தமான வேதாந்ததீபிகை ஏது பாருகடவது? இவர்களுகடவது. ஸ்ரீ வி. வி ஸ்ரீ ஐயங்கார் ஈட்டிவிருவது

"பெருகாரணஜலிகாநீ ஸுஹஸத்ஸுணுணிநொகோஹிதா? மொவிஸுபுகலாஜீகம் ஸுஹவிதம்வக்யக சூதீபசெ | குஸுபாஹம் ஸுஹஸ விசாந் ஹுதகெலிபுகுஜீராவாஹித: ககூலாஸுபுகி ஸவ்விச சுஸாஸுபுணுமநாபெபுசகலாது||" என்று ஸ்ரீ

உச்சிமேல் வந்து மெச்சின ஸ்ரீவசவ்யஷண் திய்வரா ' தரத்தில் இன்ன ஷெயுழ்ளது என்று மதியெல்லாதவிவர் அடிக்க கதாவச்யுசமா அதனை இசழ்வது ஸ்ரெயவ்யுரமன்று. மஹா ப்ராஜ்ஞான ஸ்ரீமதேஜைபிவசராயணஸ்வாமி தம்முடைய புருஷ கராயிமாக்கணத்தில் ஃசுதிமம்மீரவ்யுஷம் ஸ்ரீகேவலவாலிஷணம் என்று போற்றினவிர்த திய்வராஸ்தரத்தத இ த்ந்து அபசாயப் பட்டோமே " என்றித அதுதரபத்துடன் ஸ்ரீமத்திருப்புக்குழி ஸ்வாமி செய்தகொண்ட சிஷ்க்ருதிகள் இசைத்தபவிர்த்தம் இதெஸ் வாம் இப்போது சஸ்பிக்கிற ஐதிர்ப்பமெம் குறும் என்க.

ஸ்ரீ வசதபூஷண தீவ்யரத்தங்களை ஒன்றுவிடாமல் தம் முனைய ஸ்ரீ ஸூக்திகளிலே தேசிகள் அப்படிப்பட்டபடியே அமைப்பவைத்திருக்கின்றனவா? நான் அனுமாத்ரமேனும் அப்படிச் செய்கிறார்களா? இதை யெல்லாம் ஏற்கனவே அடியேன் ஸ்தம்பப்ரதாயபரிகந்தி முதலியவற்றில் விரிவாக எழுதித்துமிருக்கிறேன். இப்போதும் அபூர்வமாகச் சிவதேசிக தீவ்ய ஸூக்திகளை யெடுத்துக் கூட்டி ஸ்ரீ வசதபூஷண தீவ்யரத்தங்களைப் பூசிக்கிறாள்.

நாமாக ஒரு பாவஞ்செய்ய முற்படலாகாதென்றும்
பாபத்திலிஷ்டைபுகட எம்பெருமானருளாலே வாய்ப்பதொன்று
என்றிருக்கவேண்டுமெய்வது அந்த அப்பவளாயத்தை நாமாகக்
செய்துகொண்டோமென்று கீணக்கவும் கூடாதென்றும் இப்படிப்
பட்ட அர்த்தவிசேஷம் இயேயிறே பிள்ளோபுலாசிரிபர் அருளிச்
செய்வது. இவ்வர்த்தங்கனிலையன்றோ உர்தமக்கு வித்வேஷ
முள்ளது இவ்வர்த்தங்களைத்தான் ஸ்வாமி தேசிகனும் சிலாஸி
பிவாக சுபாக்யுள் அருளிச்செய்கிறார் என்பதை புணர்ந்தால் வித்
வேஷப்பாஸத்திலிஷ்டையே. சுபாகா தேசிகன் பக்கலிலும் வித்
வேஷம் வலிநிக வன்றோ பராப்தமாகும். மேற்கூறித்த அர்த்த
விசேஷங்களை தேசிகன் அருளிச்செய்திருக்குமிடங்களில் சில
வற்றை இங்குக்காட்டுகின்றேன் ;—

தேர்தர்பாஷ்யத்தில் * தவாங்குதஸ்யத்திநி பாதபங்கஜே
நிவேசிதாந்மா * என்றழிபுத்திம் "பாஷ்யணோதூபவெந சடிநாநி

ஸூரியோமஸ்திஸு சுராத்வாந் கா க்வயெவ் ஸூராவஸூராவிதா
ஸூரிநிகுஸ்யு: என்றும் (ஸூதராவ்யதே 'செந்நாதிடு' ஸங்கு
கவலெவாசுர வரிக்வொஷ்யு: என்று மருளிச்செப்தார். அதிலேயே
(சுலோ. 45ல்) கபிபுஷு கபு: என்பதற்கு மூன்று திர்ஷாஹந்.
அருளிச்செப்தார் மூன்றாவது திர்ஷாஹமாவது, 'ஸூபபு கபிபு
நி: கபுபதீக்யுஸ்யு: கெசுரிகுரதா: கதீகீரூஷாஸ்யுஸ்யு:
ராவஸூராவந் வராவஸூராவகஷ்யு: என்றும். இந்த
ஸ்ரீநாதிதகவாந் வினங்குதலென்ன? ஸ்ரீவகாபுஸண திம்பார்த்த
மத்தளைபாதி லேருண் றிங்கெப்தர்.

“ஆசர்சமயனை அம்பெருமானுக்கும் ஸூரிஸுத்தம், கபு
கிஸ்ரீ பிள்ளை” ஸாசாரியர்” என்று இவ்வளையெரு ப்ரபா
தாஷணம் பெருகிச்செவ்வரின்றது. மந்த ஸ்ரீசாத்ஸாஸ்யுத்தி
லேயே (அதே 45ஆம் சுலோகத்தில்) *சூபதீக்யு: என்று
விவரித்தருளாவின்றே, சிகன் “சூபதீக்யு: சூபு: காநாஸூபு:
புபுஸவந்யூபெத வகிரதாஸூபுபாபஸூபு: கதீக்யு: என்று
ரூர். ஆசர்சாஸிள்ளைகட இவ்வளவு அருளிச்செப்தவர். இந்த
ஸ்ரீநாதித்தியின் பொருந்நன்ன? விவரித்தார் ஸ்ரீவேண்டிய
சாமத் தேசிகன் கமக்கு வைத்ருன செந்நாதி. [சூபதீக்யு:
வஸவந்யூபெத] என்கிறார். ஆபத் ரவங்கநி: கிந்தி: ரமூன்
எப்படியிருப்பான் அ பதிலும் விபரதிபத்தியுண்டா? ஆயெத
என்கிற சொல்லிலே லோகத்ருஷ்யுஸ்யுபுஷ்யு: ராப்யருநிகிஸ்ரீ

இனி இதெல்லாம் ராஸ்தார்த்தமன்று அநிவாசம் என்னப்
பார் கவேணும். எவ்விதமா வாயது திர்ஷாதித்திக்கென்மீ.
கம்சின்னை பின்னாபுல சகிரியர் போவ்வார் அருளிச்செய், அர்த்தம்
லேயே தேசிகன் இன்னமும் கிதிர்பாபொதாதித்தி: கிந்திருநி
அருளிச்செப்தார் என்பதுதானே தேசித்திந்நென்று. பக்ஷத்து க்
லேயே சபெடப்பருந்து உள்ளங்கு மூன்று அருளிச்செப்தும், ஸாயா
அநிவாசமென்பது? இதுவன்றோ வாக்ரு ராணம்.

வெர டெரிகடு டாணடெரிகடு ரகிஷு வாஷமு!
வெர ரவஷு வர ரவஷுஷு வரவஷு வி தரரர!

வவ ட ண னுரொடிலிவிதி ட தவெவ
தாநாலிவ-ஹு வுடிலிவது தடிஸெஷ தவ-டி
ஹிதி - திஜ் டு த ரவஷு ஸா யெ
த ராதிஷததிரதா ஹு தவடு ஹுரொரவஷுர!

அவதாரினை முற்றிற்று.

விஷயஸூசிகை.

இந்த அத்துஷ்டார்த்த ஸ்வஸ்வ க்ரத், த்தில் விசீவா
நிசூபி' ப்பட்டுள்ள மு'கிய விவரத்தனாவன:

1. எம்பெருமான் ஸ்வஸம்பந்தி ஸம்பந்தி ஸம்பந்தி ஸுக்கும்
, 'னித்தனி ப்ரபத்தியை எதிர்பாராமல் முக்கியவிக்கிறுனென்பதை
ஸ்ரீப்ரவ்ய க்ருதப்ர ரசி கயிலும் தத்வமகையிலும் நிசூபித்துள்ள
பகைகள்.

2. ஸ்ரீம, சதஸ்யக்சய ராத்தில் த்ரயோச்சரணுஷ்ச
ர த்தாரே ப் பத்தியதஷ்டானம் பிறத்த, ர வமி ரதி,
நிசூப்பதைப்பற்றின விவரணம்.

3. ஸவப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்தி'ப் ப்ரபத்தியெ' .ஹ, யீமாமனா
கியாய' னை' ண்டும் பர' நிசூபித்தன்.

4. சரணுகதி கத்ப தத் த்ரத நிசூபித்தன்.

5. 'ப்யாஸதில த்தில் முக்கியமா வுன்ன இரண்டு ச்லோக'
னி' பொருளை மி விசீவா விவரித், ண்.

வனதெஷா விஷயாணாத ப்ரதூரவூதெ வராத-வா.
வதூ டெரிகு டாடாவவூ ணா ஹி-ஹு கஷா.

அதில் விநாயகர் பூதவர் தானாகத்தேடி எப்படித் தி
பாடி இதைச் செய்திருக்கும் ஓர் மதமையே தவிர
நெஞ்சிற்கொள்ளே னும். [விநாயகர் விநாயக ப
பட்ட பூதவரத பாரணியமுதலாக, ரகசிய ரகசிய
எந்தேனும் கையா விதமாய் கொண்டவ] என்று சப்த
4 இங்கு பூதவரத என்றவிடத்தில் சூதபா ரகசிய

ரும் (தத் டிசை யில்) ம் தேசி னும் கிருபித்தருளியு ள விசேஷார்த்த' ள் சயுருக்குகின்றது.

பூதவா தமென்பதற்குப் ப்ராணி மூலமென்று பொரு ளானதும் இதில் சிறிது உட்புகுந்து ஆராய் ன்றோம். ப்ரா ண்மண மூலமென்று சொன்னால் பிராமணர் ளிற் றாடிகளும் வேறு பட்ட னது இக்குத்தோ'று தில்லை பல ப்ராண்மணர் ளி' திராட்சி யமேய ய'னோ ப்ராண மஸமுஹமெ'று வ்ய ஹிக'னோம் ரா பரிஷத்' எ' னுமிடத்திலோடு ன்னில் இப்படியில்லை. பல அச'ர' ளின் திராட்சி ய ராஜபரிஷத்தென்று சொல்லுகின்றி' றோம் மந்த்ரி னும் ப்ரா ஜ னாமாபிப இதர னும் அசனோமி கூடியிருக்குமிருப் பமே ரா பரிஷத்தெ'கினோ' ப்ரா ண்மண மஸமுஹ எ'றமிடத்திலு' ரா பரிஷத்' எ'றமிடத்திலும் அவி சேஷேன ஷக்ஷததத்புருஷ மா மே கொ'னுகினோம் மா த் தில் ரசியில்லைபாபி னும் பொருளில் செடு ரசியு'ளது.

இவமிடத்தில் லூதல ஸ்ரீவ்ராத லூதலவ்ராத; லூ ப்ரீதல ஸ்ரீதொவிததணவகாரணாஜிலூதலவத ரகூதாஜதத் திவ்ராய வபாஸ்கிதாஷத் வகூதலாயெ தமெனவ லூபா தெதெ தெவ்யாலாஷணிகிஷ்ண வர வடிஷ இப்பாதிபா வுள்ளது ச்ருத ப்ரா சி ரா ஸ்ரீ'தி. கி த ப்ரா ணி ஜாமாத்ரிசம் ரகிதிக் கபந்தி'தே அந்த ப்ராணி னோடு ஸ' பந்தம் பெற்ற ர் னையும்கூட அ ரா னுடைய [வூவடிஷிஷிஷி விததவ்ராணி ளின்] கி தியே ராணமா ரகி'கி' எம்பெரு ரா' என்றதாயிற்று. இங்கு 'ததணவ ராணாஜி' என்றெ ஸ்ரீவூ'திமி வும் வபெயம். ம் தேசி ன்'இ' -தத் ததத் டி யில் வெரு அழ ர உபபாதித்துப் பொருந்த 'கி'ரர் அ'கிடத்து ஸ்ரீவூ'கித்தியா து " லூதல ஸ்ரீவ்ராத ச்ரு தாதி ததிபாதிவ' ஷக்ஷிஷல ஸ்ரூஷா ரதேஷாதே ஷததயவ்ரா தலாஷுதொவெகூதாசி. தகூதசூலசூவசி லூ லூதலாதலெவ ஸ்ரூ'த: லூலாலாஷிஷ'இ' இப்பாதி. மூலத்தில் ரகூதபதத் தலே கிவகிதமான ரகூணம் அலாபாரணலூ வாரவ்ரபொ

தவத்தொகைவெவ்வுவபுடாந் என்று கிர்னிதமாயிருக்க பாறே இந்த தொகைவெவ்வுவபுடாந் கிரித மலிதங்களுக்கு மாதிரிமன்று தத் ஸம்பந்தஸம்பந்திகளுக்கும் எவ்வுதீவதம் என்கிற அர்த்தமே நம் தேசிகனுடைய [மேற்குறித்த] கிவ்ய ஸூக்தி ளாலும் கிரித கிரிதமாயிற்று.

இனி ஸ்ரீமத் சமஸ்யதாஸனா திவ்ய ஸ்ரீஸூக்தி பரிசீல ம் பண்ணுவோம். இதில் க்ருத க்ருத்யாதிசாரத்திலே அரதி காலம் ஆவ்னாதிவங்கனமடியாகவுண்டான மலவதிமுமத்தாலே ஸம்பணித்துப்போந்த நமக்கு ஏவவா ப்ருதிசைக்யான ப வ் க்ருத மடியாகவுண்டான ஸதர்சார்ய கடாசு விஷயிகாசத்தாலே வந்த அபொதுாரணாநதுலாரணத்தாலே ப்ருவதஜநுஷாநம் பிரந்த பின்பு ஸாணத்யவ்ரலாநகங்களில் இதுக்குமேல் ஒன்றில ளாமையாலே திமுறு வேதுக்களையெல்லாம் அமித்தத் திரந்த மயவந்தம்மைத் திருத்திப் பணிகொன்னவல்ல ஸர்வசேஷி யான ச்ரிப பதி தன்பேருகத்தானே அஸிக்குமெ டு தேநி திராந ஸாயிருடு . இதுகாலாது எ ிற ஸாணத்யவாக்ஷத்திது திரந்தபொரு ' என்றருளிச்செய்துள்ள ஸ்ரீஸூக்தி ள் க் தெளிவுபிறப்பிப்பன இந்த ஸ்ரீஸூக்திகளின் பொருள் விவரண ளாவென்கும். ஸதாசார்யகடாசுவிஷயிகாசத்தாலேவந்தஅபொ துாரணாநதுலாரணத்தாலே ப்ருவதஜநுஷாநம் பிரந்தபி ' பு' என்கிற வாக்பமொன்றே இங்கு ஸாரதம்மானது. அபத்தை ஆசார்யன் உச்சரிக்க கிஷ்யன் அதைப் பின்பற்றி அநுச்சாரணம் பண்ணுவதனால் ப்ருவநமம் தேதுகின்றது என்று ஸுஸ்பஷ்ட மா ' காட்டிபருளினார்.

வேதுகளானவை ஸப்தஸூக்தியாலும் ஸமஸூக்தியாலுமாக இரண்டாலும்கார்ய சக்கன் அபொதுாரணாநதுலாரணமென்பது திருகிலச்சினைவின்போது வெவ்வுவகெயாளத்தில் தான் ஸம்பயிப் பது. மற்கொருபோதிலும் கிடையாமென்பது கிர்விவாசம். ஸம யாந்தரத்திலே இதைப்படுத்தாக ஏற்படுத்திக்கொண்டாலும் கிரித மேவாரும். ஸவாது அபத்தை ஆசார்யன் உபதேசிக்க கிஷ்யன்

அதைத் தன்வாக்கினால் உச்சரிக்கும்போது இதன் பொருளை அறி
வப்பெறுகின்றன. மரபுமரபுக்கூட சூத்திரமும் காயகலாசனம் இது
தனக்கு சிதைந்தமாதையாலே அப்போதே இவன் ப்ரபத்தியை
அதுஷ்டத்தவனாகத் தேறியிடுகிறான் என்பது ஸூன்பஷ்டம் என
கி ல்லாகித் த தேசிகள் திருவள்ளம்.

பரவ்ருத்தி திவருத்தியே ப்ரபத்தியென்று

பரக்க திருபித்தல்

[illegible]

சதுரங்கப்பாட்டையெழுதினார் என்னும் வரலாற்றை பெரித்
து கொண்டு எம். இக்கை * இக்கைதான் பூசுதலி * எ' கிற வயா
பணஸூதிதாம் வித்வான்களுக்கு ஸூதலி வயாநாறிலுமாயும். இங்

செய்யியலுக்கு அதிகத-ஆனம் உள்ளது. யியலு தா விரும்பிச்
செய்திரகார்பம் என் வென்றுபார்த்தாலோ ஒன்றுமில்லையெ
றே அனைவரும்சொல்லுவர். நாம் யியலுபூபபோகிவர்

தண்ட ராணியத்தில் பெருமானைக் 'ட முனி ரன் தம்
மை * மல-அலகுதாலுபொபதா * என்றுசொல்லி 'டொ 'டது
பூரீராமாயணபூவிலும். சம்முட' வும் நீட்டவும் சு மன்
றி 'டே யுன்ன யியலுபூபபாகத் தம்மைக்கொள்ளும்படி அபே
சுதித்த மறநீவி ன்' என்று கந்தேசிகன் பணிக்கும்படி * தெத
னெகிலிவாசுதன்குதலவரீ வெயல-அலகரின * என்கிறபிடத்
திலே ய-அலகரினென்று சு-அர்க்காகக்கூறப்படட முனி ர்
தாமே பெருமானைக் ண்ட ருறே லா-அலகரினதூத் தெனியப்
பெற்று * மல-அலகுதா எ 'று சொல்லி 'டொ 'டா' ம் கு
யர்க் 'கடிய பாகா' எது 'றுபாரீர் ரயோடுகீடு னி
யுண்டு விசு 'டொ'ல்த ர்'து கொடுக் கலம் லீந்து தீயுடுகின்ற
த ள்செய்யுமாற்றல் பெற்றவன் லோ ண்மல-அலகுதா என்று
'டொ'ளப்போமோ? என்று பெருமானு'குத் திரு ண் மா . உட
டு [தவிரலதா] என்றார் ன் அம்முனிவர். அ ர ர் ன்ந்தா
மு'கு னாயபூபபூமாப் வருகிற யகத்தை லல-அலகரின ப்பறநி
யிருப்பர் ன் ண்: அதுபோலே நான் ண் தாவலக்குடியிலே
பிறந்த ரெயலேதவல்களையிருந்தால் தவலுதா லெனாஅது
என்கிறபடியே எம் ம லொஅலகரினாக 'டொ'ண்டு இச'கியரு
டு ணுமத்தனைபோ 'டு இதையிட்டுக் ண்னழி' பபார்' லாமே .
எ 'றுயின்னப்பித்தபடி

இப்படிப்பட்ட திலகரய-அ லொபாரலபூவாழன் ன் பெரு
கிச்செல்லும்படியிலே பிறக்கப்பெற்றாலன்றோ பா ரய-அம் தெரி
விரகுண்டாவது. உய செவகுறகுதொவாபகபூததயாகி ர
எ 'கிற லொபூவகெயிகிலிவலு-அக்தியின்படி'கு லபுத் லா
பலாகு-அகந்மான பூவகநத்தை காபகெயலலாயதும் ரு
கெயாலுபமுமான. வலாபாரமாக கினைப்பதும் அங்கனைசெய்த
போருவதும் பொருத்தமு டத், ருமோ?

அடைக்கலப்பத்தில் ' பத்தி முதலாமவற்றில் பதியெக்
கு' கடாமல், எத்திசையுமுமுன்றோடி யினைத்து விழுங்காகம்போல்
அடல்ம் என் புருந்தேனே' என்பது முதற் பாகம்.
ரஃ பண்ணின ப்பத்தியாவது நாமவசு பூதவிவிராயிலு
பூதத்தி விவூதியேயிறே. [ஸதாதிவதித நூலுள] என்றது
ரண்மின் ' இரு யும் விட்டேனோ த்ரொளபதியைப்போலே
எ' ப்பட்ட த்ரொளபதி பண்ணின ப்பத்தியும் ஸூபூபூதத்தி
விவூதியத்தனை போக்கி வேறொன்றில்லையே. ' மஜசூகஷ-ஹதெ
ஜிரொ முரஹசூகஷ-ஹதெ ஜஹெ" என்னும்படியிருந்த ஸ்ரீ சமீகந்த
ராழ் ரஃகும் ஸூபூபூதத்தி பொழிந்து* உகலாஉதினபஜரிஷ*
என்ன நின்ற நிலைமைதானே பூபத்திபாப் பேசப்பட்டது
எ'குமி'வ மே ரணலாம்.

ஸொ பூபூதத்தூதககூததூவூதபூவதிஸூலவெஹி
வூஉ மயீதி வூரஹாரொ விஸலாஸூலிஜாயதாடி

தஹிகொவாப ரபூவலிதிபெஷூஹ பூவஹதெ
பூபூதத்தூதககூதகூவஹ வஹதெ தமிஸூபெ
மஹெபூ வானாஹீ வலிஸூமிதி தெதெ பூவஹத
பூவஹதூ தகிகூதகூஉலவஹிதி பூவஹதூமிதிஹி
ம ஸ்ரீராகஷீஹ கௌஹகாகஷீஹகூதி-
தூவஹ பொவூரவாரஸூமிர ஸவத விஜஹதா !
கஹீஹூண யூஹதொ தலி ஹரிநிதெஹ கமித
வ ஸாரணெ தெதெவ பூவஹத கூதிதெஹ ஹமஹ
ஸஹாபா வானாஹீ ஸூஸஹதூஹவஹீ வலிஸூவ
வூரஹாரஹதூ தலி ஸூபஹ ஹஹிபூபதஹி
ஸொ ததெஹஹூஹ தலிகஹஹி தஹ ஹாசி
பூவஹதூதூதூலா ஸூகூதிவிதிவூதெஹஹி பயன்

யதே; ரதவாஸஸ்கஸ்து வஸத ப்ரவ்ருத்திவிவ்ருத்திவிநாஸாதவாஸ' உதி. இதனைச்சிந்திது விவரிப்போம். சுதாஜெஸ்யமானகாய-உத்திபிஞ்ஞ வ்ருதமென்றுபெயர். ஸுதாதகன்விஸுபத்தில் தவஜ்ஞாத் என்று சொல்லியிருந்தும் சுதாஜெஸ்யமான காய-மொன்றும் மேலே சொல்லியிருக்கவில்லை. உத்திஜாதித்யுந்தெசுத என்றுதத்தனை. இது ப்ரவ்ருத்திராவகார்பயன்ருகையானேவ்ருதவிபியாக எப்படி ஐதும்? என்று பூர்வபகம். இத மேல் வித்தார்த்தமாவது தெசுத என்றுவிஸ்யமாயிருந்தாலும் அதுசுதாஜெஸ்யமானவொரு சூயை யை நிதிப்பதேயாரும்; அப்படிப்பட்ட சூயை எது? என்னில் "உத்தி ஜாதித்யுந்தெசுத்ய" என்றெ ஸ்'கஸ்பக்ரி யயே' உதி.

புராதனமூர்த்திலும் ஸாஸாரமதியில் ப்ரவ்ருத்திருபகாய-உதேஷம் ஒன்றுயிர்க்கியானாலும் * வரஜெஸ்யநிபுய்ய-உத்திதாஜ' என்று சுதாஜெஸ்யசூயையாக விதிவாணப்படுவது சுதவத்தமேயாரும். ஸமவ ப்ரவ்ருத்தி விஸொயிலுப்யவ்ருத்தி நகரவாஸநிதிவாஸஸ்து: சூயதாஜ என்று விதித்தபடி. ரதவாஸஸ்யவாஸயமே வந்து முடிந்தது. வேறொரு ப்ரவ்ருத்தியும் க்ததாகாது

புய்யஜதாவிதீக்யஸம் வதொவிதொகத விஸுஜெஸு:
ப்ரவ்ருத்திராவினயுயுவம் ப்ரவ்ருத்திரிதநுஜெஸுநி யஸி
தஜெதத்யு ஜெஸிமயதக்யுமஜெதினய
புதஸ-உதெத யமயதெஸு வஸததாஜுயிஜ-உத |

இவ்விஸ்யத்தை ஸாஸதாஸாஸகஸ்பியிலே ச்வேகருபேண எழுதிவைத்தோம். அந்தச்ச்வேகங்களும் காசனில் வரஜெஸ்யநிபுய்யபொஜததவிவிவிதவாஸ வஸபுஸஸ-உத்திவாஸ. ஸாஸுஜுதெசுநிபுய்ய-உதி வஸதததா வஸயுவஸஸ ஸ-பாஸ: தெசுததொத்திஜாதித்யுநி ய-உதித ஸுதாதகவஜ்ஞ வ்ருதம் தநி ரதவாஸசூயைநிபுய்யத விவ்ருதி ஸாஸுதீபாதிவாஸ: :

பொருந்தாது. ஏற்கனவே திருவுள்ளத்தில் கிடைத்துவின்ற வயதுவ லாபத்திற்கு பூசாஸகங்கள் மதநீவாஹுபங்களாய் விளை ின்ற வாதிசஜ்ஜாமிததிகளும் அபிசபுணாராசிகளும் வயதுபத் திலே புருமத்தனை.

பங்குனியுத்தாத்திருநாளிலே கிவதூபவதிவின் முன்னிலை யிலே எம்பெருமானார் பூவத்திபுயொமம் பண்ணியருளினானெ னால், பாபத்தியின் வயதுபத்ததக்குலத்தும் 'சிற்றவேண். ஈ கித் திப்பேயமையும் என்ற ஆழ்வாருபதேசத்தைக்கடத்தும் ஏதோ பண்ணியருளினொன்றபடியன்று. அலாபுஸார்க ஈன பின்னாறு உய்யும்பொருட்டு கி தீவதிசருக்கும் தமக்கும் கடவு லாவா தத்தைபூவத்திகுறித்தருளின வித்தனையே இக்கு துவலொயம், இவ்வாத்தையே தேசிகளும் 'அருளியதெய திவதெயு கடுமெக யாடுதா யொலன வாரு லாவதிடு, மயத்தாபத்தி பூவதி பூசாஸகதுத' வானொலவதே வாவாடனது ஸாணாமதி னுலாரு. " என்ற ச்லோகத்தத்தினால் அருளிச்செய்தார்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக (மகிஷாசுரஜெதாபகூடு) அகூறம ஈது லாஜதகார. வலாதுபுலவாஹுபுலாபமத அயவதுதத லுயததுவிதம் ததாலாவது விததாவிஸொஹ வாத ஸ யில வி ல்வதிஷயா யாவாதிபூசாஸக என்றுள்ள ஸ்ரீஸூக்தி யும் ல்ல தெனிகையே பிறப்பிக்கும், ஸ்ரீலாஷ்பகாரக்கு லாதுதுபுலவாஹு பூதாயத்தாலே அயவதுதம் சூமதமானது ப் குனியுத்தாத் திருநாளிலே னந்திதிபுன்மண்டபத்திலே அன்றிறே பெரியகம்பிகள் பக்கவிலே பெற்றவதுதன்னையாபிற்று இக்கு தேசி ' அருளிச்செய்தது: 'அபொதுஸாணாத குதுஸாணத்தாலே பூ வத்திதுலாமம் பிறத்தின்பு என்று ஸ்ரீமதாஹவ்யதாயஸாத்தி லருளிச்செய்தப்பாக்கியஸானே இக்குமுள்ளது. அயவதுதமும் அதடியா பூவனென்றுபேர்பெறுவதும் லுலாவாஸாமபத் திலேதான் எங்கிற திருவுள்ளத்தையே தேசிகள் தமிழ்ப்பகத்தியா ளும் ஸம்ஸ்கிருத மத்திய. தும் தெனிய வெளியிட்ட ருளினா யிற்று. வதுமயாபமும் உதுஸாணபாஸமும் வாய்சிட்டுச் சொல்லு

வாரியம் காட்டும் உபநிஷதக்ருதனை மயத்தில்தான் அபத்திக்கு வாய்விட்டு உதாரணமுள்ளது. மற்றதப்போது வில் உபநிஷதம் உபநிஷதமாத்ரமேயிதே.

இன்னனன்றிக்கே. அவ்வதென ஹய நுஷித தஜாவகி
 டஜாவகிபொஷித" என்றவறு எம்பெருமானார் திவ்யதம்பதிகளின்
 முன்னே சாணூதி அதுஷ்டத்தபடி பக்கறுவறு என்றே சொண்
 டையும் குறையொன்றுமில்லை. அப்போதும் அக்கு அர் அவா
 நுஷிதபாசம்செய்தருளினார் என்னுமதுக்கு மேற்படச் சொல்ல
 வாவதொன்றில்லைமே. 'வல வாரவீதியாலே சாணூதி செய்
 தருளினார்' இப்பாதி ஸ்ரீணுத்தி ன் வரஹ்ஸுமிருந்தாலும்
 இவை பூவந்தியின் ஸ்வரூபத்தை மாறுபடுத்த கூறும் என
 மாட்டா. இவ்விருந்தருமானாவத்தில் விக்குந்தினையும் வலவார
 வீதி எதுவதித்தே ரு தன்றி 'சிலத்திகேயே இந்த வீதி
 விவரத்தாகின்ற தென்பதில்லை * அலகிலே னிறையுமென்று
 தொடங்கி * புகலொன்றில்லாவடியேன் உ' டிச்செழுமாந்து புருத்
 தேனே * என்று ஹவலவாணம் பண்ணியருளின ஆழ்வார் அவ்
 னவொடேவல வாரவாஹ்ஸுத்திரானமை ன்டினோம். பூதஜ்
 தவதிபாசுமானவல வாரவீதியை வெளியிடுகின்ற * உண்ணினா
 கியவைவரால் குமைதீற்றி*எ' மெ திரு ரம்மொழி* உகலகில்லே
 னுக்கு அவறுவறுதொத்தாமாயிரு'கும்படி ஈணுகின்றேம். தேச
 கன்*தஜவஜ்ஜதாடிவடிவாடி . திவ்வா திவா-பொ திவா-பொ
 ஷி*என்றருளிச்செய்த பிறகு எத்தனைபிடர்களில் தம்முடையவீதி
 யை மேன்மேறும் வெளியிட்டிரு'கிருசொன்பதை ஊன்றி ஓக்
 வேணும். இந்த ஸம்ஸாரமண்டலத்தில் உள்ளதெனவும் ஹயநு
 ஷுதி கவரிஹயாமாயிரு'குமென்பது திருமங்கல பாழ்வாரு
 டைய * மாற்றமுன் * என்ற திருமொழியினால் ன்கு ஈட்டப்
 ப' : நாம் . (உத்ததஜ்ஜகிவஸா,

தாளும் எம்பெருமானாரைக் காட்டுவதில் ஈனத்தேவாலிதிச்யேயுள் ளது; * தலேஷ்வராராஜாநாயக மூராரிதிவபடி நாதி நாததூ னு * என்பது ஸுப்பாஸித்த ப்ரமாணம். * கெதூதகெதூததூத்யாபிவான இந்த ச்வேஸாகத்தின் பூரெயத்திற்கு விவாணருபமா யும் இந்த ஷெரிசெவ்வபடித்திற்கு விவாக்ஷோனருபமாகவும் அவதரித்ததான [உத்தூஸவதனுயெதூதாதி] அநெத்ச்லோகமும், இங்கு ஷஷ்வல ஷ்வாவகமாகும். ஷெரிசெவ்வ இக்ஷணம் திரெவ என்று ரு' மும்.

ரஸ்தியும்; ஸ்வாமி நாமே ஸ்ரீமதரஹஸ்யதாய ராத்தில் லி காரி விவாஸாயிகாரத்தில் இச்ச்வேஸாகத் தப்பூர்ணம் அதவ ித்த "ஸ்யாஸதிலகத்திலே சொன்னோம் என்றருனிச் செய்தவி டத்தில் தடிவழுவலிதவாலவடித்திலே ஒதமலையில் நின்றம ஒரு மலையிலேயாவும் ஸிம்ஹ-ரித்தில் ிந்து ஜாப்பே லே ப ஷவ ரர் ஸமஸாராதிஸங்காம பண்ண அவரே டே' ட ன குடல்து ' லே ர உத்தீர்ணராவதோமென்று முதலியாண்ட னருனிச் செய்த பாகா என்றித ஸ்ரீஸூக்திதா' ய தே தத வி தூ ரா ஸவமும் இங்கு ஷஷ்வலவலாவகமாகும். எ 'கிவபடி' இன் திக்டே ஷெரிசெவ்வபடியாவும் என்றிருந்தால் ப ன் மிலேச் சாசிகளுக்கும் ஆலேவெண்டுவரும் என்கையும் ஷஷ்வலம்; மாறன்மறையுமிராமானுசன் பாஷியமும் தேவம்படியுரைக்குஞ்சர் என்றவிடத்தில் 'மிலேச்சாண்டாஸாசிகள், தம்படி. என்றுபொ ருளாய்க்கென்றமையை ஆறிந்தும் அதைத் திருத்திக்டே ரு' வில் லையே' உடையவன்மன்பத்ததை ஒருபடி பெற்றுமிலேச்சாசிக ளும் முத்தியடைப்பாப்பியமுண்டு; வலிகள்களு' டெ ஸ்வாம் முத்தியுண் டாவதாத இந்த ச்வேஸாகத்தினிற்சொல்லிற்றில்லையிறே. 'டியாவூ ஷெரிசெவ்வ ராராத ஷாயது ஷ்வலம்ஸவலிதா ஸவெவ்ஷாவலி தூதூபாவன பூமவலி' என்றால் இதில் பொருந்தாமையொன்று மில்லையே. கீழ்முந்தடிகளில் ஷ்வலம்ஸவலிதா ஷவலிதா கட்டிற்றிறே.

இதில் ஷேரீக் என்பது தமக்கு ஷேரீ ஆசாயான அப்பு'ளா எச் சொல்லுகிறது என்னும் பொருளையே முழுமனமாக இச்சு'ளேயும், அடுத்த ச்வேர த்தில் எம்பெருமானாபப் பற்றின திஷ்டெஹதிஷ்டெஸா மிரு'வ யாலே அவ சப்பற்றின சிறப்பு அ'தே விவரி'க ளளிதாம் இங்கு * ஸுஹீத்ஜெஹா மாகா விதிதகா வஜ்ஜெ ஸஜாஹ-2 சதி * எ'கிற த்ருஷ்டாந்தன்வா எனபொ'றே விசேஷித்து வி'ர்தி' வரியது அந்த விமர்ஸத் திற்கு மு'தே சிறியதொரு வி' எப்பமுண்டு, இங்ஙனே சில த்ருஷ்டாந்த'னைக்கொடுத்து அருளிச்செய்கிற ஆராய்ச்சனின் திருவுள்ளம் யாதாயிரு'குடு'ந்தெ ஜாப்ச்சி மி மூ'கியமா னது. முதலியாண்டா' னி'கூத்த்ருஷ்டாந்தமொன் ற யருளிச் செய்தார் இங்கு தேசி ன் மூன்றுத்ருஷ்டாந்த' னிடுகிறார். த்ருஷ்டா'ந்தத்தினு'ள ஸகலா ஸத் னும் ஷா'ஷ்டாந்தி த்தில் ஸம' விதமா தே'டிய சிபமயில்லைபெனினும் யஜ்ஜி திஷ்ட ஸமாவது உவ வித்யமயிதே. அதுதான் இ'கே எது வன்றால் அங்ஙனும் அஸத் தனமா னுக்கு ஸுஹீத்ஜிதவித்திக்காகத் தனியே ஒருபுறமுத் தியில்லையென்பதுதான் ஒவ்ொரு த்ருஷ்டாந்தத்தாலும் புத்தி'யித'கிறது இவ்'ம்ஸ', 'கை மதியிற் பதியவைப்பதற்காகவே கைத் த்ருஷ்டாந்தமிடப்புக'து. முதலியாண்டா' ஷா'ஷ்டி னிம் ஹத்ருஷ்டாந்தத் த விமர்சிப்போம்' னிம்ஹத்தின்' : 1 விலே ஒரு கத்து இருத், ல் அது மலையைத் தாவுதற்குத் தானாகவொருமுயற்சி' கொள்ளவேண்டா' ஸுஹீத்ஜிதவித்திக்காகத் திசமே அதற்குப்போ'தும் எ'ர்பது இங்கு ஸுஹீத்ஜிதவித்திதம். அப்படி உன்' யரு'டய திருமேனியி' மேல் ஆ' டான்போல்வார் ஏறியிருக்கேணு'மென்பதில்லை ஏதேனுமொருபடி தஜ்ஜி ஸகமிருத்தல் தாவதெத் வவ ஸாநாதிது ஸகம்பண்ணிப் பேறுபெறாமென்பதே சிஷ்டர்'ஷ'வி'ரது. இதெல்லாம் வாரா'ஷி'தகா'ஸு'ஸா'ஷ' எ'நிக்கே ஸதிவா'டிமா இரு'குமா'னா', "மஹி'ஜி'வியி'ஷ'வான ஆசாயர்

இதனை சமீபகாலத்தத்தில் கிஷ் ரக்ஷண்தலம் னில் சூறிப்பா எடுத்தருளிச்செய்ய பூகத்தியிராது. ஆ வே அதிஸபோத்தி யன்று உன்னபடியே சாஸ்தார்த்தமே பென்றிகையெனும். ணவண முதலியாண்டான் உடயவருடையதிருமேனி ஸம்பந்த மத்தனையே தாம் உத்தீர்ணாரை க்குப் போஹம்' என்றருளிச்செய்ததுபோல, தேசினும் தமக்கு அப்புன்னாருடைய ஸம்பந்தமாத் சத்தாலே பேறு தப்பாதென்று அருளிச் செய்தாரென்னுமிம் லா ஷாஸ்திரவெயம். இப்படி அறணத்தித்த ஆண்டானும் தேசிக னும் ணதாவதா திஷாஹொதிஷாஹொதி னன்றிருத்தானிடாமல் உஷாநீண் ர் னிலே சிலரைப்போல்அத் ஷ் வர்த்தமென்று தனியே ஒரு 'ரியா லாபம் அதுஷ்டிக்க கொருப்பட்டிருப்பார்களாகில் அ ர் ன் லாஷாஷாஹமாக நிருபித்தருளிச்செய்தவை திரையாடக' னா வன்றோ பூலாமிக்கும். 'ஆன'யஸம்பந்திம ஸக்து உத் தரம்' என்று இவ் னதே அருளிச் செய்திருந்தாரன்னாகில் இவ் ணவு திஷாஹமாக இ தராம் கிஷ்ஞாபிக்க அவ ஸாமிராது

தது, இந்த த்ருஷ்டார்த்த' னுக்கு லாஷாஷா தொஷாஷா மிக்கியே' அஷ்ஞானம் ஸாஸ்திரமா ' ஷ்ஞாஸ'திக கிக்கு த பற்றிருப்பானொரு பெரிபோணயணுகிப் பேறுபெறவேணுமென்று த் ஷ்ஞாவதத்திலே இந்தத்ருஷ்டார்த்தம் ன் உபாஷிண' ாகின்ற ே பென்னில் * லாஷாஷாஹாஷா ஸகிஷிததாவலெலாவகலாஷா லாஷாஷி * என்ற அலாஷாஷாஹத்தை கிசேஷித்து ஆராய்ந் தால் இ' னதே சொ'லப்போகாது இதையே னக்கு கி ரிப்போ'

இங்கு வேவ ஸதானத்தில் எம்பெருமானானால் ாம் எப் படி அவருக்கு லாஷாஷாவோம்? என்றித அலாஷித்ம் டண்டா சான்ய லி ான மதூர்ஷிகள் * மலாஷாஷாஹாவொலதா * என்னும்படி டஸாஷாஷிணுக்கு எப்படி லாஷாஷிகள்? என்றித அலாஷித்தோடொக்கும். வரணு, இங்கு எம்பெருமானார்க்கு

விவகஷி யில்லை அப்புண்ணாக்கே விவகஷி என்றும் இகைத்து
போ'தோ மா பி'பு இந்தொகித்யே இப்போது திரவகாஸம்
பெய்சி எ' நவகத்திற்கு எ' ரகசுமாளானும் ததொஷுவமகத்
திலே நிகிஷாநுரெல்லாரு' கமடகாபி எ' நெவகத்தினுலே
பு லதா' கு நயில்லை. இது மிகச்சிறியவிஷயம்.

இங்கு * கவிபிததரவ * என்ற கிசேஷணத் த னவாயி
எதற்கா இட்டருவினார் என்ற விசாரத்திே ஒரு கும் புருந்தி
* ஸாராஸ்வாதிக்காரும் ஜோநாநாவத்துக்கு முதல்த்ருஷ்
டார்தம்' ஸக்தாநாவத்துக்கு இரண்டாம் த்ருஷ்டார்தம்' உலபாநா
த்துக்கு மூன்றாம் த்ருஷ் டார்தம்' என்றி' எலே கூறியுள்ளார்.
* மூடி' கெடுமா, மாநு தாவநிலாவியெ ஸைவகலாஜாநகாபி.*
என்றவது தரவபுஷாபமேயின்றிக்ே பா னு ச்வேர் மிபத்தி
பிருக்கலாமிறே * கரு கார: வரீகரலாநிபூபெ விபெஷ
ணை * எ' ந லக்ஷணத்தி' படி அணிபெற 'ரே இவ்விே ஷண
மிட்டரு ரியிருப்பது.

ரா ணே வ பண்ணிப் பொருளப டத்த ராத்யனு டப
ஸிஸாபூஷதிகன் முத்திகல்பமான ஜோம'கை அறபவி'கு
மிடத்தில் இக்குழந்தைகளும் ரா ணே ப'னதே னுமெ'ப
தில்லை அரசனை' எண் ஂதானும்வதவெகதித . ராணே ப
ணிப் பொருளிட்டிச் சேமித்து த்த ரே பூபாதனா ெரு
ன். அவனோடு குடத்துடங்குடையாசெல்லாரும் ராஜவெ ராநிர
வெகர்கனாகவும் ராஜகாவநிரீகாணநிவடிவெககர் னா வும்
பகபயிடோக'கை பதபகிக்கக் காணுகின்றோ' இதனை டாஷா
கீகாரித்திருக்கின்ற சூரிபாது திருவுள்ளம் லமவடிநாவத-
தம்பண்ணி சூசார்பணர்வெனமர் ஸம்பாதித்துச் சேமித்து
வைத்த அருளென்னும் பொருளை தடிநாஸாயிகளனைவரும் அவ்

என்னவே டா? இங்கன உடையவராவனா விவசயித
மென்று கட்டியருளே ச்ருதப்பாசாசாரியர் வரஸ்யிதவ
ரணமென்னுதே வரஸ்யி வரஸ்யித ப்ருணமென்று வழி கட்டி
விட்டருளிற்று. இங்கே இரண்டு வரஸ்யிபடிமுன்னன் முதல்
வடம் ஸ்ரீராமதாது வரஸ்யித ஸம்பந்தினைச் சொல்லிற்றாய்
இரட்டாவது ஸம்பந்திபதம் ததஸம்பந்தினைச் சொல்லிற்றுகிறது.
ஆகே எம்பெருமானானோடு பரம்பரா ஸம்பந்தமுன்னவர்களுக்கும்
பேறுதப்பது என்பதே ச்ருதப்பாசாசாரியருடைய ஸ்ரீஸூக்தி
யினால் திவ்யபெருவரிமையிற்று.

எம் தேசிகனுக்கு உடையவர்கோடு வணங்குவவடிவவலித
மான ஸம்பந்தமேயன்றோயுள்ளது; அப்படியிருக்கும் அநுபவ
மென்கிற ஒரு சொல்லிவிட்டுத்தானே * தடித ஸம்பவடிவலி
வெ * என்றருளிச்செய்தார். “ ராமதாதுவரஸ்யித ” என்கிற
வ்யவஸ்தாசம் உரத்தாழ்வான் எம்பார் ஆண்டான் முக்கான் பி
ளான் முதலானவர் விடத்திற் போலே தேசிகனி த்திலும் அவர
வாதம்: இன்றுள்ள அடியேனி: த்திலும் அவரவாதம்; இனி
ஏழேழ் பிறவிக்கு அப்பால் கிண்கப்போதெ ஸ்ரீவைஷ்ண
ஸிஸி வினிதத்திலும் வரவாதம். ஸம்பந்தத்தில் வரவலித வ
வடிவலிதவர்கள் அபுபொருகம். மீமாம்ஸையில் * வரவடிவ
ரத்திவடிவவடிவவடிவவடிவ வலி * என்ற ச்ருதி வரவ்யத் தப்
பற்றின விசாரத்தில் உன்ன கிஷ்கர்ஷம் வரவத்தக்கது. ஆகே,
எம்பெருமானானுடைய ஸம்பந்திகளுக்கு வந்த ஸம்பந்தமே நேறு

த ஸம்பந்தியுண்டென்று இசையும். என் அந்த ஸம்பந்தத்திற்கு
ஒரு அவதேஷமிட நினைப்பது தருதியற்றது. உவாயாதுவர
திற்கும் வரவடிவலிக்கும் வரவடிவலிசாரணத்தொயததும்
ருவரஸ்யிகமென்று ப்ருதி ச்ருபண்ணி அதுவரஸ்யிசொவரவடிவ
டிவடிவவடிவ அத்தனை வரவடிவலித்தொயததும் பிறர்களுக்கு ஸம்
வலிதவித்தியில்கை. இது வரவடிவலிவடிவலிமென்பதை இவர்கள்

தாமே இணைபவேண்டிற்றும் வந்து முடிந்தது இனி கூறிக
அ அடிகள் கூறவென்திதம்.

வாரவாணாஷாய பூஷாதம் பன்னும னே எம்பெரு
மா ' ' அவன் ஒருமைச்சம்பம் த்து ' ' ஒண்டு வொழிபூதாந்
ப ' னுக்கொன். * பூரீநாரதாஜவ ஸம்பி ல ஸ பிமொழிவரி
கூடபூதி * என்று அவன் ஸம் பம்பம் ஓ ' டதா ச்ருதப்பகாசி
சசார்யர் ஸ்பஷ்டமாக அருளிச் செய்தாயிற்று எம்பெருமா
தான் கொண்ட வாகையுபரீரத்திலே ஸமவபூர தாஜவ ஸகாத்
த எவ்வளவுதூரம் திருவுள்ளம்பற்றி யிருக்கிறதெ ' டு கிம்
யித்துப் பூருவர்களில் ஒருவரும் . வாயறுத் திரு ' கிள்ளி. உ ட
ய ரோடு ஸாஷாத் ஸம்பந்தி னுக்கு ரத்தியமன்றி ' தே ஸத்ய
வதவமித ஸம்பந்தி னுக்கும் நற்கதியு ' டென்று ம் தேசி
திருவுள்ள பற்றியிருக்கிறொன்னுமிட ' யி ராலியியா லுளது
இல்லியேல் * ததாஸகாஷாவழிவெ * எ ' நது நியாய மாரு
மன்றே. [ஸ்ரூகாவலாடி] என்றத்தோடு வகவாகதமா தே இது
அருளிச்செய்திருக்கையாலே ஸாஸ யவதவயாதத்தில் விதா
வ ஸூரம் கொள்வதுவதாயும்.

இவ்விஷயத்தில் பிறர் போராடு து எம்பெருமானு டவவும்
எம்பெரு ானருடையவும் பூராவலியோஷத் த ' கு தப்பதொ
றிலேயே பர்பவளிக்கும். "எம்பெருமானாரே. உம்முடைய வ ஸ
பிவ ஸ பிசையும் என்உத்திர்ணராக் ' டே ன் ' என்றுஎம்பெ
ருமான் வாமனித்திருப்பதாக தேசி தே அருளிச்செய்திருக்கும்
பேது இ ' கனே அதுகாலிக்க அ னுக்கு அதிகாரமிக்கி எம்
பெருமானார் இவ்வனே வாம் பெறவுமில்லை எ ' பவர் னீப்பற்
ரம் எ ' சொல்லவல்லோம். இப்படிப்பட்டவர்களை ரோ ' கிலே
ஹட்டர் ஹைராம பாய்வத்தின் உபோத்தாதத்திலே ' ததிடி
கவிதித ஸமவசிபூராவவதமாஜவவதவெவயாஅடி என்றும்

‘ஹம்வசிபூஷாந: சிஷ்யவாஸித:’ என்று மருகரிச்செய்தார்
 4, பூசுண ஸ்வஸம்ஹராந: ।

முந்தின ச்வேகத்தில் “கவிஜிததாவ:” என்கிற பதம்
 போலே பித்தின ச்வேகத்தில் [ஸ்ரூக்ஷாவரஸ:] என்றது உயிர்
 நிலையாயிருக்கும். ஒருவன் ‘எனக்கு சிதி கிடைத்ததென்றால்
 ‘உத்யோகமின்றிக்கே இத்தனை பொருள் எங்கினே பெறலாகும்?
 என்று தொகுதிக் செய்வாருமுண்டோ? நாஜதூஷிஷைகத்திற்கு
 வகிதீக்ஷாயிருத்த பெருமார் அன்றே காடேற எழுத்தருணிஞ்சொ
 ன்றால் ‘இது எப்படி ஸம்ஸாரவிதம்?’ என்று கேட்பாருண்டோ?
 ஸுத்தின் பயனாக வாய்த்தது’ என்று ஸமாஜிதராமாப்போலே
 இங்கும் எம்பெருமானார் பெற்ற வாத்தின் பயனாகவே சத்யம் யி
 களுக்கு இப்பேறு வாய்க்கின்றதென்று ஸம்ஸாரவிதர்களுக்கே? உணும்
 என்கிற திருவுள்ளத்தாலேறே தேசிகன் [ஸ்ரூக்ஷாவரஸ:] என்றரு
 ளிச்செய்தது. ஸ்வபூஷாநமயோலே அரங்கன் வாய்ந்தானெ
 ன்றால் இதுதன்னிலே தொகுதிக் செய்ய பூசுத்தியுண்டோ? யானா
 கோக்கி தொகுதிக் செய்வது? இதற்கு விடையாக வேண்டிய
 டனமயே மக்கில்லையே.

வாபூஷாதபூக்ஷாந: சிஷ்ய: ? என்கிற விவரமொன்றி
 லேயே இவ்விஷய உரைக்க முடியுபெறவுரியது. மற்றைப்படியான
 மூலவிஷயமெல்லாம் அதபெக்ஷிதமேயென்னலாம். வாபூஷாத
 பூக்ஷாநத்தைப்பற்றி முன்னோர்களை எப்படிடமாக அருளிச்செய்
 திருக்கும்படியை நாம் நிரவகுதமாக நிரூபித்துள்ளோமாதலால்
 அதனைமறுபடுத்த சமஸ்கதையுடைபார் ஆருயில்லை. * ஸம்ஸாரி
 ஸம்ஸாரி தீவ்ரானலவி ஸ்வபூஷாநிபூதமென்றக்குதப்ர
 கெச பூசுணத்தினாலும் வாபூஷாதபூக்ஷாநம் விஸதீக்ரதமே

“விஸதீக்ரணவ ஹம்வசிபூஷாநதராக்ஷணதராயென” என்று மகிதூ
 ஷத்தில் தேசிகனருளிச்செய்தது பூர்வபரிதருக்கு பக்கமாக

மாத விரலில்லை. * அதுதமிழ்நாடு அரசாங்கமே * என்னப்ப. *
 விபிஷணவாஹமதர்க்கிடத்திலே இந்த வஹமதகம்மொன்று
 தவிர வேறு ஒருவகையான பற்றுகம் கண்டதில்லை. “வ்யாஜமென்
 றோ உபாயமெ” றோ பேசிடத்தக், என தொன்று எந்த வ்யக்திக
 ளிடத்தில் இல்லையோ அந்தவ்யக்திகளுக்குக்கூடவா பேறுகொடத்
 துயிடும? என்று ஸங்கீசுமவர் னுக்குச் செவ்வனே ஸமாதா
 னம் பிறப்பிக்கை “காகவாயிற்று விபிஷண வஹமத அரசாங்க
 களை தேசிகள் எடுத்துக்காட்டியருளினார் திண்ணமாக வொடி
 யாத முன்னகிடத் தய” றோ பராமாணிகர்கள் எடுத்துக்காட்டு
 வது. விபிஷணுந்நவானோடே சுதே வஜவமித வம்பந்தம் பெற்
 நவர்களுக்கும் பெருமான் பலன் அளித்திருக்கலாமாயினும் அது
 பூரணராகியமாகக் காணப்பெருமையாலும் பூரண பூசியவன
 மானதைக்காட்டினால்வது ஸங்காகுஜாத திதவஹமதம் பிற
 வாதகையாலும் ன்ணழிவற்ற பூரணவியமான அதுதன்
 னையே தேசிகள் எடுத்துக்காட்ட வேந்தது.

தேசிகனுக்கு உடையவர் னம்பந்தமே உத்தராகமானால் * தத
 துபவஹமதவமிவெது * என்றும் * திதவஹமத துபவஹ *
 என்றும் பெருமானே கோக்கிச் சொல்லுவானேன்? என்கிற
 சொத்தும் பொருளற்றது. ஒரு உதாரன் பக்கலிலே செஞ்சொளக
 பூவழாவேகைப் பண்ணி வந்தானொருவன் ஒரு ரனில் ‘பிரானே
 நீ கொடாததால் என்கொரு குறையில்லை எனக்கு நிதியுண்டு
 காண் என்று’ இதில் சொத்தாவகாபமு’ டோ? எவனிடத்தில்
 அபேகித்து’ கொ’ டிருந்தானோ அவனிடத்தில்தானே இந்த
 ரந்தையைச் சொல்வவேணும். வேறொருந்தர் பக்கலிலேசொல்ல
 பூசத்தியுயில்லை எனக்கவும் மா’ டாது. “வந்தாத” நிதியிருக்
 கும்போது பிறனிடத்தில் வாசிப்பானேன்? எம்பெருமானார் னம்
 பந்தமே உத்தர மானால் எம்பெருமான் பக் கிலே சென்று
 வாசிப்பானே” எ’ கிறே ன்வி ன் இனி அ’ தரிக்கும்.

சுபெருகவெய்யது; யதிராஜவர்த்தியிற் * சுதாகஜைவர்த்த
 ராஜாதித்ய லக்ஷ்மி.....பரம பரிபுரண வுணர்வென *
 என்றருளிச் செய்தவர் நம் தேசிகனேயிறே. எம்பெருமானார்
 திருவடிகளைப்பணி துதான் ராவதிகஜைமென்றும் எம்பெருமான்
 திருவடிகளைப்பணிவது மனனாகஜைமென்றும் ராவதிகஜை
 நிஷ்கர்ஷித்து வைத்து, பிறகு எம்பெருமானையே பூரணராக
 பத்துவது முறையோ? * லக்ஷ்மி ராவதிகஜைமென்றும் மனனாகஜை
 மென்றும் ராவதிகஜை * என்ற நிபாயம் கவிதர்க்கே வேணிக்ருத்
 தெரியாமையிலேயிறே. தெரிந்த வந்து ராவதிகஜைத்துக்கு
 எழுபது சுபேசமும் மனனாகஜைத்துக்கு ஏழாயிரம் சுபேசமும்
 அருளிச்செய்தது முறைமைபோ? *, ஸுபிரகாசி ராகஜை
 கிரெதே. ஸுபிரகாசி ராகஜை கிரெதே * என்பது
 போ? * ஸ்ரீ ஸுத்திகளுக்கும் * சுதாகஜைவர்த்த ராஜாதித்ய
 என்ற ஸ்ரீ ஸுத்திக்கும் பொருத்தமுண்டோ? * என்று வினா
 இவ் * சுதாகஜைவர்த்த ஸுத்தி பூரணராகஜைமென்ற வரலா
 யுமன்று என்றவனே ஸுபைகனிலே கண்ணழிவு சொல்லப்
 பார்ப்பார் பிறர். எல்லாம் பொருத்த எமர்வயப்படுத்தும் என்னென
 வைய வேதவேதரீத வைபவந்தியிலே சென்னைத் தென்ன மண்
 லம் கலிசாலை ஸுபைகபத்திலே பணிந்து கேட்டுத் தெரிய
 பூரணமென்போம்.

“அன்பர்கேவவதரிக்குமாயன் நிற்க வகுமறைகள் தமிழ் செப்
 தன் தளேகொண்டேன்பற்ற மதுர வி தோன்றக்கா”மே தோல்
 வழியே ஸ்வழிகள் துணிவார்பட்டே * என்று தேசிகனாருளிச்செப்
 துளர் எ’பது கிரி லக்ஷ்மி. ‘ஸ்ரீமதுரகவிகளின் மார்த்தந்தபத்தி
 துவதுதான் ஸ்வழி; மற்றது அஸ்வழி’ என்ற இரண்டு ஸ்வழி
 மா அருளிச்செய்யப்பட்டதாயிற்று. இவ்வழியையே பிறப்பித்த
 கிரைகட்டுகின்ற ஸ்ரீவசுதாபிணத்தையழிப்பதைப்போதுபோக

“ஓண்டிருப்பதும் தேசிகப்பசாரத்தினை பரவலளிக்கும்த்தனை யென்று வலுவெழுத்து ஸாரபெயர்ந்தது” இதுநிற்க.

ஓண்டிருக்கை நிதழ் பூவீழ் * என்னவென்றிருக்கை,
* நிதழ் பூவீழ் ஹமவதயி ஸம்மதாய! * என்று மீனவும் எம்
பெருமான் பூவாடித்தையே பிரார்த்தித்தது ஏனெனில்; காதம்
பலவு திரிந்துழன்றும் ஹமபூவீழ் அம் அவன்கையதுவேயிறே,
ஹித னுக்கு ஓர் தாயின் வாசனவ்லது புகழினையிறே. ஆசாரி
யன் ப் ஸிலே திருமுகக்கொண்டு ஹமவதஸ்கீர்த்தியிலேபுகுவது;
அதே மும்பெருதொழிந்தவாறே பின்னையும் ஜசாரியன்பாடே
மீன் து; மீன்மும் மறுக்கவொண்ணாத திருமுகக்கொண்டு எம்பெ
ருமானையே தேடியோடுவது; இவ்வனே யாதாபாதக்களுக்கு ஓரண
விலைமார். னுஞ்சமுனைபிட்டுப் படுபுற பாட்டுக்கு தால் சம்
பில்லையே

பூவீழ் ஹமவத யி ஸம்மதாய! * என்றதற்கு தேசிகன்
“ஓண்டிருக்கை திருவுள்ளம்பற்றின உண்மைப்பொருளையும் உரைப்
போம்மே” மி; ஓண்டிருக்கை ஹமவதயி ஸம்மதாய அரங்கன் பூவீழ்
ஹித னுமென்றுதோரினபடியன்று; ‘ஸர்வலோகஸாரணயசொன்று
பேர்பெற்றிருக்கிற தேவரீரை துணிகரித்து ‘ஹித ஸம்மதாய’வாடிவாழ்
வது’ என்று மார்புதட்டிச் சொல்லுமடியேன் பக்கலில் ஒரு சிற்றம்
பிறக் பூ நிதழ்; ஸம்முடைய ஹமபந்தத்தையே உலகமெல்
லா உத்தராயா கொள்ளாநிற்க, இவர்இதைவிட்டு ஒரு மதுஷ்
யவ்யத்தியி ஸம்மதாயப் பெருக்க மதித்துப் பேசுகின்றாரே,
இது என் செருக்கு. என்று தேவரீருக்கு, திருவுள்ளம் புண்
படும்பிராடே. அங்னம்புண்படவேண்டா; உள்ளதைச் சொன்ன
தாயா என் ப்பனே. சிற்றம்மே ஸம்மதாயத்தை யாசாய்ந்து
திருவுள்ளம் உந்தேயிருக்கவே னும” என்று எம்பெருமானைத்
தேற்றி படியாமத்தனை ஆக எம்பெருமானுடைய ஹித ஸம்மதாய

காணுமிருந் தா னுஜீனெயுகணிகாவீதெழுவ வாகுநுத;
 மருதெழுவவரிகுஜீதெ வடாயிபொ ளுமடிமடி மருமடி
 ஸ்ரீகாணுவடிமெனாமுரு: கருணயா நிதத்குநீரீடிஸ்
 டாவெவெழுவ மாவாவிநிமடிமதாதிதெழுவநுதெதெ

பெருமான் றாயில் பிரதிவாதிபய' ம

“தேசிக தர்சந கண்ட கோத்தாரா”

அண்ணல் ர சாரியர் இயற்றிய

ஹற்றைம்பத்து மன்றாவது கரந்தமாகிய

அத்தருஷ்டார்த்த வர்வல ம

முற்றுப்பெற்றது.